

Mobilbegrensning i skolen er nødvendig

Av: Mathilde Tybring-Gjedde (H) Stortingsrepresentant, utdannings- og forskningskomiteen



Mens nordmenn tidligere har

vært født med ski på beina blir dagens unge født med en iPad i fanget. Det å lære seg å klikke på skjermen, sveipe til venstre og navigere apper er praktisk. Det er derimot ikke det samme som å kunne kildekritikk, hvordan å anvende teknologien for å løse helt konkrete problembeskrivelser eller hvordan å være til stede i et sosialt fellesskap.

De siste årene jeg har vært på konsert har jeg sett flere mobiltelefoner enn entusias-

tiske armer som klapper og danser. Jeg er med på alle mine venners ferier gjennom instagram, snapchat og Facebookbilder. I undervisningen på videregående brukte vi både mobilen og PC'en vi hadde fått til å ta noen notater, men også til å snakke med hverandre eller sjekke om det hadde skjedd noe nytt på nettavisene siden sist. Det er distraksjoner. Det er ikke læring, det bidrar ikke til å opparbeide digital kompetanse og det er heller ikke sunt.

Skolen skal forberede elever for et liv i et gjennomdigitalisert samfunn. Det står ikke i motsetning til å ha strenge regler for mobilbruk i skolen. Det kan faktisk bidra til å forberede elevene på nettopp dette.

Når unge ikke klarer å sette egne begrensninger for mobilbruk og det går på bekostning av faglig progresjon og sosiale relasjoner må vi voksne gjøre det.

Digitale ferdigheter er en grunnleggende ferdighet som alle skal lære. Når vi nå er i

gang med fagfornyelsen, som er den største endringen i norske læreplaner siden Kunnskapsløftet, må lærerne i faglig fellesskap få tid, motivasjon og kompetanse til å ta i bruk digitale verktøy på en god måte i undervisningen for å styrke elevenes læring og for å gi dem bedre digital kompetanse.

Når mobilen ikke er nødvendig er en distraksjon, når det ikke brukes riktig. Digital kompetanse og mobilbegrensning er ingen motsetninger.

Hvor er alle kvinnelige gründere?

Av: Kristin Ørmen Johnsen (H), leder av Stortingets familie- og kulturkomité



Man kan undres over at det ikke er flere kvinnelige næringslivsledere, og at ikke flere kvinner er styremedlemmer i næringslivet. Hvor er egentlig kvinnene? Norge er tross alt et av verdens mest likestilte land.

Samtidig peker pilene i riktig

retning, antall deltidsstillinger blant kvinner går ned, stadig flere kvinner er i arbeid, og flere kvinner søker seg nå til tidligere ganske mannsdominerte studier. Kvinner har også en tydelig rolle i Forsvaret. Vi har kvinnelig statsminister og kvinnelige partiledere, kvinnelig stortingspresident og kvinnelig høyesterettsjustitiarius.

Allikevel er det relativt få kvinner som starter egen virksomhet. Bare to av ti gründere her til lands er kvinner. Faktisk er det få land i verden som har færre kvinnelige gründere enn Norge, ifølge internasjonale undersøkelser.

Er det slik at kvinnene i for stor grad «lures» inn i offentlig sektor? Er det det trygge og forutsigbare som lokker? Det er et faktum at kvinnene dominerer i det offentlige, og er i flertall i omsorgssektoren, og i skoler og barnehager.

Selv er jeg utdannet sykepleier, pedagog og forsker. Hvorfor gikk så jeg ikke inn det det private næringsliv og etablerte egen bedrift? For det første var det liten eller ingen tradisjon og kultur for å starte private sykehus og sykehjem da jeg tok utdanning. Ordningen med fritt brukervalg i hjemmetjenesten og hjemmesykepleien fantes heller ikke da. Det var også slik at kulturen i rundt utdanningen min ikke oppmuntret eller motiverte jenter til å tenke litt mer utradisjonelt. I mine lærebøker røkte far pipe og

leste avisen, mens mor vasket opp.

Det satt liksom standarden, selv om det faktisk var slik at min generasjon kvinner både røkte, leste avis og vasket opp.

Slike diskriminerende lesebøker finnes heldigvis ikke lenger. Hvorfor søker så ikke flere kvinner ut i det private, starter egne bedrifter, blir partnere i advokatfirma og inntar styrerommene? Vi har både full barnehagedekning og en god fødselspermisjonsordning som burde gjøre dette mye enklere enn før.

Det er i dag mulig å starte egen bedrift, selv om du utdanner deg til sykepleier som jeg gjorde. Dessverre hindrer fortsatt fordommer, særlig på norsk venstreside, mange i å gjøre et forsøk.

Noen av fordommene kom til syne da det privat startede Manglerudhjemmet med kvinnelig leder etablerte sportspub, spa og egen restaurant. Det blir avvirket i Oslo av de rødgrønne. Kommunen skal overta, man skal ikke ha privat omsorgstilbud.

Vi i Høyre er derimot garantister for at kvinner skal kunne starte opp nye jobber innen de yrkene hvor flest kvinner jobber, helse/omsorg og barnehage.

Det er utvilsomt fortsatt behov for kvinnedagen. Denne dagen gir oss hvert år mulighet til å få viktig oppmerksomhet for saker vi brenner for.

I år slår jeg derfor et ekstra slag for kvinnelige gründere.

KRYSTALLEN TREFFSENTER . . på vei mot vår . . .

Tekst og foto: Jan Schou, infomedarbeider

En titt ut av vinduet ved 18-tiden viser at det fremdeles er lyst ute. En vakker dag er over og den har vært strålende – er det påskevær allerede? En titt på værmeldingen på TV og yr.no forteller at det er mer snø på vei – ganske mye sies det. Ja, men slik er det vel i mars – men det er heldigvis mange ting man gjøre, et besøk på Krystallen for eksempel. Her er aktivitetene i full gang. Den stadig populære «Mandagstreffen» hadde vi mandag 4. mars – kanskje ikke «stinn brakke», men likevel var det en koselig stund. Men det å komme sammen en mandagskveld i måneden er populært.

Onsdag 6. mars hadde vi besøk av 3 artige damer med **Eli Storbekken** i spissen, som underholdt oss med både artige historier og noen artige viser. 13. mars hadde vi **Quiz**, like populært som ellers. Onsdag 20. mars kommer **Even Saugstad** på besøk og han skal snakke om bl.a. *Thomas Heftye*. Han pleier å skape stemning på sin artige måte. Onsdagen etter, den 27. kommer **D-lovely Trio** som spiller musikk av *Cole Porter* i en intim kammerjazz-innpak-

ning. April-måned starter med **Quiz** og **Mandagstreff** – i kjent tradisjonell stil. Onsdag 10. april får vi besøk av **Pang-Sjonnistene**, en gjeng med glade pensjonister som spiller musikk fra 60-åra samt en del norske og svenske viser.

Så plutselig er det påske, ganske sen i år. Vi tar sikte på å holde kafeteriaen åpen med frivillig hjelp, Langfredag 19. april og 1. påskedag 21. april, begge dager kl 11–14. April måned avsluttes med at **Bengt-Ole**

Nordstrøm kommer onsdag 24. med sitt program: «*Min elskling er som en rose*». Vi synger våren inn med gamle vakre filmsanger og lignende.

Vår nye brosjyre (program) har kommet, denne gang med et moderne utseende. Her finner du bilder av aktivitetene våre og nyttige opplysninger. Ta en tur innom oss og ta et program og vis det til andre. Som vi har sagt tidligere: Vi trenger flere brukere - og flere frivillige.



Det nærmer seg påske - her er bilde fra et par tilbake. Ingen tvil: Vi koser vårs!

Vi har flere aktiviteter, grupper og alt dette kan dere lese om i vårt program. Besøk vår kafeteria som kan friste med deilige smørbrød, kaffe

og kaker – og tirsdag og torsdag er det middag. Det er også mulighet for transport, ring 22 28 75 90. *Velkommen skal dere være!*